

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 6. maj 2009

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail vfm@vfm.dk

THA/ J.nr. 2009-3266

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 20. april 2009 følger hermed indenrigs- og socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 311 (SOU Alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra René Skau Björnsson (S).

Spørgsmål nr. 311:

"Vil ministeren redegøre for, på hvilken måde en kommune så enkelt som overhovedet muligt kan udføre sagsbehandling efter servicelovens § 100, når det er indiskutabelt, at borgeren er omfattet af personkredsen, at merudgifterne overstiger 500 kr. pr. måned, og at merudgifterne på ingen måde berettiger til en højere ydelse end basisydelsen, samt når borgeren selv er enig i disse tre forudsætninger?"

Svar:

Der kan ikke opstilles nogen generelle retningslinjer for, hvorledes en kommune så enkelt som muligt kan udføre sagsbehandlingen. Dette gælder generelt for alle typer af sager, herunder også sager om merudgiftsydelse. Omfanget af sagsbehandlingen må således bero på en konkret vurdering i hver enkelt sag, hvor bl.a. sagens kompleksitet vil kunne inddrages.

Mere overordnet kan det dog anføres, at sagsbehandlingen ikke skal række ud over, hvad der er nødvendigt for at kunne træffe afgørelse i sagen. Endvidere skal sagsbehandlingen også altid tilrettelægges på en sådan måde, at de generelle retssikkerhedsgarantier, som lovgivningen tillægger borgeren, kan iagttages.

Specifikt vedrørende sager om merudgiftsydelse gælder, at når funktionsevne-metoden anvendes, bør den afpasses i forhold til den konkrete situation. F.eks. bør der ikke ske en nærmere drøftelse af de dele af borgerens tilværelse, hvor funktionsnedsættelsen ikke medfører nogen begrænsninger.

Endvidere gælder, at udmålingen af hjælpen skal ske på baggrund af de sandsynliggjorte merudgifter for den enkelte. Det betyder, at der ikke kan stilles krav om, at alle merudgifter er dokumenteret. Hvis der f.eks. er sandsynliggjort merudgifter, der overstiger basisbeløbet, og hvis det er tydeligt, at der ikke er så store merudgifter, at borgeren vil have ret til et højere beløb end basisbeløbet, skønnes det ikke at være nødvendigt at foretage nærmere sagsoplysning, forinden der udbetales hjælp. Dette er i øvrigt i overensstemmelse med det almindeligt gældende princip om, at der ikke skal tilvejebringes flere oplysninger end dem, der er nødvendige for at træffe afgørelse i sagen.

Det kan i øvrigt oplyses, at merudgiftsydelsens udmålingssystem med udbetaling af faste satser ved merudgifter inden for et givent interval netop blev lavet for at tage højde for, at der ofte vil være udefinérbare merudgifter, som det kan være vanskeligt at sandsynliggøre eller dokumentere.

Karen Ellemann

/ Karin Ingemann